Nr. 8. Poznań, 23-go lutego 1919. Rok 2.

WIADOMOŚCI PARAFJI ŚW. FLORJANA

PRZY KOŚCIELE SERCA JEZUSA

ZA ZEZWOLENIEM WŁADZY DUCHOWNEJ

KRÓLOWI WIEKÓW NIEŚMIERTELNEMU CZEŚĆ I CHWAŁA NA WIEKI WIEKÓW!

Niedziela Mięsopustna.

Ewangelja św. Łukasza, rozdział 8, wiersz 4—15.

W on czas: Gdy zebrała się wielka rzesza, a i z miasta garnęli się do Jezusa, przemówił w przypowieści: Wyszedł siewca, by zasiać ziarno swoje. I kiedy siał, jedno padło podle drogi, zostało zadeptane, i ptactwo powietrzne wydzióbało je. Inne zaś padło na grunt skalisty, a zakiełkowawszy, uschło, bo nie miało wilgoci. Inne znowu padło między osty, a osty razem wzrosły, i przygłuszyły je. Inne wreszcie padło na ziemię dobrą, i wzrósłszy, przyniosło plon stokrotny. Mówiąc to, wołał: Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha! — I pytali Go uczniowie Jego: Co oznacza ta przypowieść? A On im rzekł: Wam dano poznać tajemnicę królestwa Bożego, innym zaś przez przypowieści, aby „patrzyli, a nie widzieli, i słuchali, a nie zrozumieli.“ To zaś oznacza owa przypowieść: Ziarnem jest słowo Boże; a podle drogi są ci słuchacze, do których potem przychodzi szatan i porywa słowo z ich serca, aby przez wiarę nie byli zbawieni. A na gruncie skalistym są ci, którzy z radością przyjmują słowo, skoro posłyszą; ale ci nie mają korzenia, którzy wierzą do czasu, a w chwili pokusy odpadają. A to, które padło między osty, oznacza tych, co słuchają, ale wśród drogi troskami, bogactwy i rozkoszami życia bywają przyduszeni, i plonu nie przynoszą. A to, co jest na dobrej ziemi, oznacza tych, którzy w dobrem i szczerem sercu, usłyszawszy słowo, zachowują je, i w cierpliwości plon przynoszą.

Rola serc.

Owym rolnikiem, który wyszedł siać ziarno, to Chrystus Pan. Przyszedł On z nieba, aby ziarno żywota wiecznego rozsiać wśród ludzi. A gdy wstąpić miał napowrót do nieba, ustanowił Kościół św., który w Jego imieniu wśród dalszych pokoleń to samo ma spełnić zadanie. Siewcami Chrystusowego ziarna są więc wszyscy ci, co w imieniu Zbawiciela i z Jego polecenia wykonują urząd nauczycielski w Kościele, a zatem Ojciec św., biskupi i kapłani. Nasieniem jest słowo Boże, rolą zaś, na którą pada ziarno, są serca ludzkie. W powyższej przypowieści wskazuje Pan Jezus na przyczyny, dla których ziarno słowa Bożego nie przynosi w tylu duszach żadnego owocu i wylicza takich przeszkód trzy.

1. Pierwszą jest ta, że ziarno padło *podle drogi,* a więc na ścieżkę, gdzie ziemia była ubita, tak iż nie mogła nawet przyjąć ziarnek. To też niezadługo wydzióbały je ptaki, czekające tylko na chwilę sposobną. Taką ubitą, twardą rolą jest serce pyszne. Pycha pociąga za sobą zawsze zatwardziałość serca. Człowiek pyszny nie chce być zależnym od nikogo, nawet nie od Kościoła i Boga. Iluż to tak postępuje, iluż to hardo mówi: „mam swój rozum, nie potrzebuję się uczyć od księdza!“

W ewangelji św. Mateusza, gdzie ta sama przypowieść opisana jest innemi trochę słowami, mówi Pan Jezus, wykładając apostołom znaczenie owych ptaków, co wydzióbały ziarno rozsypane na drodze, że tak samo też *„przychodzi Zły i wyrywa posiew z serca.“* Prawdziwie Złym takim i szkodnikiem jest szatan, który do serca pysznego ma wolny wstęp, boć on tam gospodarzy i czemprędzej usuwa ziarno Bożego słowa, aby czasem jednak nie zakiełkowało. Szatan więc wedle słów samego Zbawiciela, pobudza ludzi do pychy, do sprzeciwiania się Prawdzie Bożej, aby ich tem łacniej ślepymi uczynić na światło Boże i wtrącić w nieszczęście wieczne. To też św. Paweł mówi: *„Ewangelja nasza jest zakryta w tych, którzy giną, w których bóg świata tego* (szatan) *oślepił zmysły, aby im nie świeciło oświecenie Ewangelji.“* (List II do Koryntjan).

2. Drugą przyczyną bolesnego zawodu dla siewcy było to, że ziarno padło na grunt skalisty. Początkowo wprawdzie zakiełkowało, ale wnet upalne promienie słońca zwarzyły drobną roślinkę, bo nie mogła głębiej zapuścić korzeni. Taki to miałki, od spodu skalisty, grunt wyobraża serce powierzchowne, chwiejne i słabe. Ludzie tacy, powiada Pan Jezus, *„z radością przyjmują słowo, skoro posłyszą, ale wierzą do czasu, a w chwili pokusy odpadają.“* Takich jest bardzo wiele. Wzruszy ich kazanie, dają się porwać uczuciu,

zapalają się łatwo dla sprawy Bożej, ale myliłby się, ktoby myślał, że za uczuciami pójdą czyny. Gdy przyjdą pokusy i trzeba okazać wierność Bogu i znosić coś z miłości ku Niemu, wtenczas dusze takie z lekkiem sercem opuszczają Pana Boga. Zaiste *„wierzą do czasu, a w chwili pokusy odpadają.“* Przyjmują oni słowo Boże, ale tylko tak długo, jak im się podoba, póki nie jest trudno.

3. Trzecią wreszcie przeszkodą, że ziarno nie przyniosło owocu, było to, że rola aczkolwiek urodzajna, nie była dobrze oczyszczona. Razem z zasiewem weszły i osty, a rozkorzeniwszy się bardziej, przydusiły słabe roślinki. Pan Jezus tłumaczy słuchaczom swoim, co to za osty uniemożliwiają słowu Bożemu rozrość się w sercach ludzkich: to *bogactwa i rozkosze życia.* A więc chciwość, żądza posiadania i używania są dla biednej duszy takim ostem, co jej odbiera i chęć do służby Bożej i to pragnienie należenia wyłącznie do Boga. O ileż to dusz z gruntu dobrych umiał djabeł odwrócić od Pana Boga, świecąc im w oczy blaskiem pieniążków! Ile serc znieprawiła w czasie tej wojny przeklęta chciwość! I tak ci, co dawniej wiernie Bogu służyli, coraz więcej poczęli o Nim zapominać, coraz mniej brać względu na Niego — *„osty wzrosły i przygłuszyły je.“* Smutnym przykładem prawdziwości tych słów jest Judasz, który wielkie swoje powołanie zmarnował tem, że pozwolił ostom chciwości rozplenić się w duszy.

A w twojej duszy, czy ziarno Boże się krzewi? Jeśli nie, to patrz, czy niema tam żadnej z tych trzech przeszkód, o których nas dziś Pan Jezus poucza: pychy, powierzchowności, chciwości...

Słowa żywota. *„Gdy się odwróci sprawiedliwy od sprawiedliwości swej, a będzie czynił nieprawość, w niesprawiedliwości, którą czynił, umrze. A gdy się odwróci niezbożny od niezbożności swej, którą czynił, a będzie czynił sąd i sprawiedliwość, ten duszę swą ożywi.“* (Proroctwa Ezechjela, 18).

„Braćmi moimi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i spełniają je“. (Słowa Zbawiciela u św. Łukasza, 8).

Nabożeństwo do św. Józefa.

Przez miesiąc marzec odbywać się będzie w naszym kościele

nabożeństwo do świętego Józefa.

O godzinie 8 rano będzie co dzień msza św. przed ołtarzem św. Józefa, po mszy świętej odmówi się Litanję do świętego Józefa. — W środy i w sam dzień św. Józefa t. j. 19-go marca będzie msza święta z wystawieniem Najświętszego Sakramentu.

Uprasza się Parafjan, aby jak najgorliwiej z nabożeństwa tego korzystali i swe prośby wielkiemu Patryjarsze i Opiekunowi świętego Kościoła przedkładali.

Uprasza się także o kwiaty i światło na ołtarz św. Józefa.

Kronika parafjalna.

Towarzystwo Czytelni ludowych.

W niedzielę 16 lutego o godz. 5 w Ochronce odbyło się walne zebranie Towarzystwa Czytelni ludowych, zwołane przez komitet. Zebranie zagaił prezes ks. Prob. Ruciński. Komitet zdał sprawozdanie z działalności towarzystwa, kasy i bibljoteki. Sprawozdania te podaje się poniżej. — Przystąpiono do wyboru dwóch członków komitetu w miejsce ustępujących. Wybrano tych samych, t. j. p. W. Głębocką i p. A. Bartkowiaka. Nastąpił wykład o Krzyżakach i o Tatrach, oba objaśniane świetlanemi obrazami.

Przy wyjściu ze sali zebrano blisko 100 marek na cele Bibljoteki naszej im. H. Sienkiewicza.

Sprawozdanie roczne z działalności.

Po kilkoletnich zabiegach założoną została na wiosnę 1918 roku nasza bibljoteka. Ówczesnemu proboszczowi jeżyckiemu ks. Wróblewskiemu, należącemu do komitetu bibljoteki Kraszewskiego, udało się nareszcie zwalczyć trudności i urzeczywistnić tak bardzo potrzebne dzieło w naszej dzielnicy. Z obawą patrzeliśmy wprawdzie w przyszłość, czy wojna światowa, która spowodowała zastój w życiu literackiem, nie podetnie skrzydeł do lotu młodemu przedsięwzięciu. Finanse bowiem nie były świetne. Bibljoteka Kraszewskiego zapłaciła półroczną dzierżawę i 1500 mk. dała nam gotówki na pierwsze najniezbędniejsze wydatki. Pozatem dostaliśmy półki do książek z wyżej wymienionej bibljoteki. — Lecz zaraz na wstępie raczył p. Wlekliński zasilić kasę hojnym datkiem 1000 mk. i przesłał nam biust Sienkiewicza, pod którego nazwą bibljoteka istnieje. Otwarcie i poświęcenie nowego lokalu nastąpiło 29 marca 1918 r. w obecności komitetu i prezesa bibljoteki Kraszewskiego p. mec. Kotlińskiego. Ku naszemu zadowoleniu zaczęła też napływać liczna ilość członków, których obecnie liczy bibljoteka 409. Wypożyczeń książek było około 5000. Czytelnia zajmuje się również urządzaniem w niedziele „czytanek dla dzieci“. Posiedzeń komitetu odbyło się 4. Planowany koncert artystyczny ze względów na sytuację polityczną, a w końcu dla epidemji niestety się nie odbył. W skład komitetu wchodzą: Ks. proboszcz Ruciński prezes, ks. Drygas bibljotekarz, p. Bartkowiak skarbnik, p. Maćkiewiczowa sekretarka, p. Głębocka i p. Wlekliński. Z łona komitetu wybrano tymczasową komisję rewizyjną: p. Głębocką i p. Wleklińskiego.

Pierwszy rok istnienia naszej instytucji jest zupełnie zadawalniający. Możemy patrzeć spokojnie w przyszłość z tem przekonaniem, że przyszłe lata w wolnej Polsce, kiedy zrozumienie dla dzieł rodzinnych ogarnie w większej mierze szerokie warstwy społeczeństwa, bibljoteka nasza jeszcze więcej się rozwinie i finanse tak się poprawią, że każdy znajdzie w bibjotece Sienkiewicza odpowiednie dla siebie dzieło, z którego będzie mógł czerpać i naukę i godziwą rozrywkę.

Helena Maćkiewiczowa, sekretarka.

Poznań, dnia 16. 2. 19.

Sprawozdanie kasowe.

Dochód wynosił	3285,19 mk.
Rozchód wynosił	2620,83 „
Przechodzi na rok 1919	664,36 mk.

Antoni Bartkowiak, skarbnik.

Sprawozdanie z r. 1918 bibljoteki im. H. Sienkiewicza w Jeżycach.

Bibljotekę poświęcono i otwarto dnia 29 marca 1918 roku z zasobem 727 książek. Do 1 stycznia 1919 r. zakupiono 101 książek, darowano 47 książek, tak iż nasz księgozbiór wynosi obecnie 875 książek. W 92 razach a 152 godzinach wyznaczonych zapisały się 264 osoby, z tych 225 osób dorosłych, 39 dzieci, którzy wypożyczyli 4932 książki ogółem; z tych przypada na poszczególne działy: 3910 książek powieściowych, 273 książki religijne, 58 książek przyrodniczych, 30 książek z literatury, 79 książek geograficznych, 35 książek historycznych, 19 książek z nauk stosowanych, 16 książek poezji i wreszcie 512 książek dziecięcych.

W grudniu urządzono czytanki dla dzieci, które się odbywały w niedziele i święta od godz. 2—3. Brało w nich udział około 500 dzieci. W pierwsze święto Bożego Narodzenia rozdzielono między te dzieci obrazki. Wyszczególniono dzieci, które pilnie czytały książki z bibljoteki i porządnie je utrzymywały, i wręczono im w nagrodę książeczki. Rozdano 5 książeczek z darów p. Bartkowiakowej.

Za legitymacje wpłacono . .	277,00 mk.
Kar zapłacono	47,50 „
Z skarbonki wpłynęło . . .	34,87 „
Z telegramów	9,80 „
Dochód z bibljoteki wynosi .	369,17 mk.
Rozchód	62,55 „
Pozostaje	306,62 mk.

Bractwo św. Izydora.

Msza bracka odbyła się w niedzielę 16 lutego. Na walne zebranie zgromadzili się Bracia w poniedziałek 17 lutego o godz. 7 wieczorem. Zagaił starszy brat p. Bartoszewski i oddał przewodnictwo w ręce obecnego ks. prob. Rucińskiego. Po przeczytaniu i przyjęciu protokółu z zebrania walnego, które się odbyło 7 lutego 1918 r., zdał brat starszy p. Bartoszewski sprawozdanie kasowe. Dochód wynosił 194,00 mk. Rozchód 196,95 mk. Niedobór wynosi więc 2,95 mk., do którego dochodzą długi w kwocie 243,40 mk. — Wyborów dokonało walne zebranie w ten sposób, że jednogłośnie wybrano na dalsze trzy lata starszych braci p. Bartoszewskiego Ignacego i Rothego Andrzeja. Do noszenia baldachimu w czasie procesyj wybrano panów Wojczewskiego, Staszaka, Kubego, Jeskego, Piechowiaka i Wolkiewicza. Uchwalono wreszcie odbywać co kwartał zebrania. Modlitwą za zmarłych braci i zwykłą bracką zakończył ks. Proboszcz zebranie.

Loterja na Inwalidów Wojennych.

Jestto loterja klasowa, tak jak wszystkie loterje państwowe, a pieniądze, ze sprzedaży losów zebrane, przeznaczone są na wygrane pomiędzy grających, prócz 20%, których państwo polskie zrzekło się na rzecz inwalidów wojennych.

Mniemanie więc, że wzięcie losu jest tylko składką, złożoną na cel dobroczynny, jest mylne. Właściciel losu musi uważać się za uczestnika gry, zupełnie tak samo, jakby grał w jaką inną loterję państwową, jednakże z tą różnicą, że popiera przy tem nieszczęśliwych braci, którzy osłaniali go swymi piersiami przed nieszczęściami wojny. Tak jak wszystkie loterje klasowe i Loterja na Inwalidów Wojennych podzielona jest na 5 klas, z których cztery pierwsze dają po 1500, piąta zaś 10,000 wygranych. Tak samo co do wysokości wygranych, piąta klasa przedstawia najwięcej szans, bo główna wygrana 300,000 mk., premja 100,000 mk. i inne wielkie wygrane, losowane dopiero w piątej klasie.

Jeżeli więc grający wykupił pierwszą klasę, powinien grać dalej, jeżeli chce brać udział w piątej klasie; ci, którzy pragnęliby obecnie od trzeciej klasy grę rozpocząć, muszą zapłacić za klasy poprzednie. Dyrekcja wydała 32,000 losów; w pierwszych czterech klasach jest 6000 wygranych, w piątej 10,000, czyli, że co drugi los wygrywa.

Porządek nabożeństwa w bieżącym tygodniu.

Niedziela Mięsopustna. 23. 2. 1919.

Msze św.:
o godzinie 6: ks. Gałdyński.
o godzinie 7: ks. Piotrowski.
o godzinie 8: ks. Drygas.
o godzinie 9: ks. Drygas.

Jutrznia o godzinie 7: ks. Gałdyński.
Kazanie I o godzinie 9 i pół: ks. Piotrowski.
Aspersja i procesja o godz. $10^1/_2$: ks. Prob. Ruciński.
Kazanie II przed sumą: ks. Piotrowski.
Suma o godzinie 11: ks. Prob. Ruciński.
Nieszpory i nabożeństwo różańcowe o godzinie 3: ks. Piotrowski.
Kazanie III (popołudniowe): ks. Drygas.

Tydzień: ks. Piotrowski, jego zastępca: ks. Drygas.

Msze św. wśród tygodnia:
o godzinie 6: ks. Piotrowski.
o godzinie 7: ks. Drygas.
o godzinie 8: ks. Prob. Ruciński.
o godzinie 9: ks. Gałdyński.

Nabożeństwo dla dzieci szkolnych.

W środę 26-go lutego o godz. 6 wieczorem odbędzie się nabożeństwo dla wszystkich dzieci szkolnych. Po nabożeństwie kazanie: ks. prob. Ruciński.

Wszystkie dzieci, uczęszczające do szkół, winny na nabożeństwo do Kościoła przybyć.

Żywy Różaniec i Bractwa.

Żywy Różaniec Ojców.

1. W niedzielę, 23-go lutego po nieszporach zmiana tajemnic Żywego Różańca Ojców.

2. **Walne zebranie** Żywego Różańca Ojców **w sprawie Kasy pogrzebowej** odbędzie się zaraz po nabożeństwie na salce parafjalnej.

Żywy Różaniec Niewiast.

Dotyczy Kasy Pogrzebowej.

Wpłata nadzwyczajna.

Śmiertelność, panująca wśród członków Kasy Pogrzebowej Niewiast, sprawiła, że rok obrachunkowy 1918 r. zakończył się niedoborem. Aby Kasę zasilić i dać możność dalszego wypłacania pełnego pośmiertnego ogłasza się niniejszem:

nadzwyczajną wpłatę 1 marki za rok 1918.

Kwotę tę wpłacić winni członkowie najpóźniej do 1 kwietnia 1919 r. Pokwitowanie wpłaconej marki otrzyma członek na karcie kwitowej.

Zarząd Kasy Pogrzebowej Żywego Różańca Niewiast.

Żywy Różaniec Panien.

Kasa pogrzebowa jest otwarta w niedziele i poniedziałki od godz. 6 do 8 wieczorem, a w czwartki od godziny 2 do 4 po południu. Skarbniczce nie wolno składek przyjmować, skoro godziny biurowe upłyną. Uprasza się członków Kasy Pogrzebowej, aby wobec tego nie przychodziły na ostatnią minutę.

Ks. dyrektor Gałdyński.

Towarzystwa parafjalne.

Katolickie Towarzystwo Robotników Polskich.

Zebranie Towarzystwa Robotników, połączone z obchodem ku czci Kilińskiego odbędzie się w niedzielę 23 lutego o godzinie 5 w ochronce.

O liczny udział członków uprasza *Zarząd.*

Z ksiąg kościelnych.

a) Chrzty.

W czasie od 9 lutego do 16 lutego 1919 r.

101. Janina Bedyńska, ur. 10. 2. — Bolesław Agaciński, ur. 4. 2. — 103. Helena Polarkówna, ur. 4. 2. — 104. Kaźmiera Bagrowska, ur. 5. 2. — 105. Kaźmiera Łazarowska, ur. 5. 2. — 106. Janina Brzozowska, ur. 6. 2. — 107. Alfons Szałek, ur. 6. 2. — 108. Jan Kaźmierz Frankowiak, ur. 7. 2. — 109. Zofja Nowicka, ur. 8. 2. — 110. Marjan Władysław Tylka, ur. 3. 2. — 111. Weronika Sałata, ur. 12. 2. — 112. Kaźmierz Jęchorek, ur. 9. 2. — 113. Bonifacja Zięciakówna, ur. 6. 2. — 114. Kaźmierz Frankowski, ur. 7. 2. — 115. Eleonora Ludwiczakówna, ur. 8. 2. — 116. Roman Szczepaniak, ur. 4. 2. — 117. Helena Marja Nitschkówna, ur. 4. 2. — 118. Helena Bączkowska, ur. 4. 2. — 119. Janina Franciszka Wiśniewska, ur. 13. 2.

b) Zapowiedzi ślubne.

89. Walenty Przybyła i Marja Paczkowska.
90. Józef Mikulski i Helena Balbierówna.
91. Józef Bocian i Wiktorja Nowotna.
92. Józef Perz i Marja Pawlakówna.
94. Walenty Mendel i Józefa Dutkiewiczówna.
95. Stefan Sroczyński i Marjanna Grafówna.
96. Józef Cieślik i Marja Felicja Badurska.

c) Małżeństwa.

29. Józef de Ville i Jadwiga Weichannówna.
30. Wilhelm Teodor Tüth i Helena Cichocka.
31. Franciszek Kasprzyk i Pelagja Marcinkowska.
32. Franciszek Osesik i Katarzyna Błażejakówna.
33. Ludwik Hoffmann i Jadwiga Samarzewska.
34. Franciszek Wieczorkiewicz i Apolonja Liedkówna.
35. Józef Nowak i Marjanna Przewoźnianka.
36. Jakób Krystkowiak i Marja Torkowska.
37. Andrzej Dolski i Marja Stachowiakówna.
38. Stanisław Roszak i Antonina Walkowiakówna.

d) Zgony.

73. Leokadja Vossówna, dziecko, um. 8. 2.
74. Michał Frydryczak, um. 10. 2.
75. Józefa Sellowa z domu Reinke, wdowa, um. 14. 2.
76. Marja Dworzańska z domu Łakoma, zamężna, um. 15. 2.
77. Stanisława Zimna, robotnica, um. 15. 2.

Składki i Ofiary.

Na pomnik dla Niepokalanie Poczętej złożyli:

Dr. Kowalska 10 mk. — Stasia i Zosia Skowrońskie, Klarcia Friemanówna, Czesia i Pelasia Krzyżaniakówny, Teosia, Janinka i Helcia Flisiakówny, Kazia Orcholska i Jadwisia Łukaszykówna złożyły razem 12 mk. — N. N. 5 mk. — N. N. 5 mk. — Wł. Jewasiński 30 mk. — Stefanostwo Krajewscy 50 mk. — Anna Kulcenta 20 mk. — Dr. Broeckerowa 5 mk.

Na wojsko polskie: Zosia Przybylska, Stasia Gąsiorkówna, Mania i Jania Wolniewiczówne, Jasia Komorowska, Cesia i Kasia Komorowskie zebrały 60,45 mk. — Dziewczęta szkolne ofiarowały: Kolasińska Janina 4 mk., Zytkowiakówna Marja 3 mk., Gościniakówna Janina 2 mk., Bellówna Eleonora 2 mk., Bulczyńska Joanna 2 mk., Srokówna Zofja 1 mk., Płaczkówna Pelagja 1 mk., Chojnacka Janina 1 mk., Kulcenta Marja 50 fen., Szymańska Jadwiga 1 mk., Żurkowska Jadwiga 50 fen., Ostańska Władysława 30 fen., Wolniewiczówna Marja 20 fen., Grześkowiakówna Helena 50 fen., Czaplicka Stefanja 20 fen., Roszkiewiczówna Janina 50 fen. — Anna Kulcenta 10 mk.

Kalendarz tygodniowy.

23 lutego — **Niedziela Mięsopustna** — Piotra Damjana, biskupa, wyznawcy i Doktora Kościoła.
24 lutego — Poniedziałek — *Macieja, apostoła.*
25 lutego — Wtorek — Zygfryda, biskupa i wyznawcy, Cezarego, wyznawcy. Wspomnienie Męki Pańskiej.
26 lutego — Środa — Małgorzata z Kortony, pokutnicy, Nestora biskupa.
27 lutego — Czwartek — Aleksandra, męczennika.
28 lutego — Piątek — *abstynencja* — Romana, opata.
1 marca — Sobota — Albina, biskupa i wyznawcy.

Odpowiedź ks. Proboszcza.

„Jednej za wielu członkini Różańca Panien" odpowiadam, że listu niestety uwzględnić nie mogę. Listy pisane anonimowo wędrują zawsze do kosza albo w piec. Kto ma jakąś sprawę — o której przypuszcza — że jest słuszną, winien posiadać tyle odwagi i zaufania, aby się albo osobiście stawić w Biurze i rozmówić albo listownie rzecz przedłożyć, podpisując naturalnie nazwisko swoje.

WIADOMOŚCI wychodzą w piątek po połud. — OTRZYMA je każdy parafianin w ajencji. — OPŁATA 10 fen. za numer pojedyńczy.

MIEJSCA, gdzie odebrać można WIADOMOŚCI: **Ul. Cegłowa 47** p. Matelski. — **Ul. Ces. Fryderyka 13** p. Prokop. **Ul. Forteczna 17** p. Wojciechowski. — **Ul. Karola 34** p. Olsztyński. — **Ul. Kościelna 3** p. Bolewski. — **Ul. Kościelna 4** u p. Kościelnego. — **Ul. Moltkego 26** p. Bąkowski. — **Ul. Polna 11** p. Dziamskiego. — **Ul. Poznańska 18** p. Krzymiński. **Ul. Wawrzynca 16** p. Seifert. — **Ul. W. Berlińska 41a** p. Nowak. — **Ul. W. Berlińska 54** p. Chmielewski.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA w BIURZE PARAFIALNEM przy ul. KOŚCIELNEJ 4.— BIURO otwarte od 11-1.— TELEFON 1607.

Pod redakcją i nakładem Ks. Proboszcza Rucińskiego. — Czcionkami Drukarni Dziennika Poznańskiego w Poznaniu.